

handlende, det er dem, der har Sans for Brugsforeningerne, i hvert Fald paa Landet, det er dem, der er Middelstandens Vogtere, det er dem, der ogsaa tager sig af Overklassens Interesser, og det er dem, der er Arbejdernes egentlige Venner. Alt dette — forstod jeg — var det konservative Folkepartis Politik. Men med megen Forbavelse lagde jeg Mærke til, at det ærede Medlem ved sin Omtale af de forskellige Stænder glemte Fiskerne. Hvorfor havde det ærede Medlem ikke noget tilovers for Fiskerne, disse geskæftige, raske og modige Folk, der kaster Drættet ud til alle Sider for at fiske i rørt Vande, baade til højre og til venstre? Hvorfor glemte det ærede Medlem Fiskerne? Var det en Tilfældighed, eller var det personlig Beskedenhed?

Nørhave: Paa Finanslovforslagets § 2 er der opført en Bevilling under Statshavnene paa 2 450 000 Kr. til Anlæg af Fiskerihavne paa Jyllands Vestkyst. Hvis dette Beløb bliver vedtaget, hvad det forhaabentlig gør, er der bevilget 4 Mill. Kr. til Opførelse af disse Havne; vi maa haabe, at der nu kommer stærkere Fart paa Arbejdet end det hidtil har været Tilfældet. Det er nu snart 3 Aar siden, at Loven om Vestkysthavne blev vedtaget, og saa vidt mig bekendt er der siden den Tid ikke lagt noget videre Arbejde ind paa disse Havnes Udførelse, i alt Fald ikke paa den større Havn ved Helshage. Det er netop disse Anlæg af Havne, som Fiskerne langs Vestkysten sætter deres Haab til. De har vanskelige Kaar at arbejde under, idet de under de nuværende Forhold vanskelig kan benytte de Fiskepladser, som ligger lige udenfor deres Dør. Dette har Lovgivningsmagten været klar over og har derfor vedtaget Loven om Anlæg af Fiskerihavne paa Vestkysten. Disse vil hjælpe Fiskerne, saa at de faar større Sikkerhed under deres farefulde Virksomhed, og det vil skaffe dem flere Arbejdsdage og derigennem en langt større Fortjeneste end hidtil. Det er derfor meget ønskeligt, at der tages fat paa Arbejdet, saa Havnen kan blive færdig hurtigst muligt. Vore Fiskere skulde gerne kunne drage fuldt Udbytte af de Rigdomskilder, Vesterhavet besidder. De skulde nødigt staa paa Land og se fremmede Fiskere sejle bort med de Fangster, der er tagne udenfor vore Kyster; uden at de har kunnet deltage i Fiskeriet.

Det havde været heldigt, om Havnen havde været færdigbygget allerede nu, saa-

ledes at Fiskerne nu efter Krigen kunde have benyttet den. Der vil blive vanskelige Kaar for Fiskeriet, og det burde have al den Støtte, det kan faa. Det maa betragtes som en Selvfølge, at der i Forbindelse med Havnen ved Helshage maa anlægges en Bane fra Hanstholm til Thisted eller fra Hansted til en Station paa Thisted—Fjerritslev-Banen. Det har forbavset mig, at den højtærede Minister ikke for lang Tid siden har fremsat Forslag om et saadant Baneanlæg. Det vil sikkert være langt den billigste Maade at transportere Materialerne til Havnen paa Bane, fremfor hvis de skulde transporteres paa Vogn. Derfor vil jeg rette den Forespørgsel til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om han ikke agter i den allernærmeste Tid at fremsætte Forslag om Anlæg af en Bane, som jeg her har nævnt. Før den er anlagt, kan Havnearbejdet ikke foregaa med den nødvendige Kraft.

Disse Anlæg, saavel Havnen som Banen, vilde ogsaa tjene til Afhjælpling af Arbejdsløsheden. For et Par Aar siden førte Finansudvalget og den højtærede Regering Forhandlinger om, hvilke Arbejder der kunde fremmes til Afhjælpling af Arbejdsløsheden. Der fremkom mange Forslag om Arbejder, som burde udføres, og Finansudvalget og hele Rigsdagen var vilige til at ofre store Summer for, at Arbejde baade her i København og i Provinserne kunde optages; selv om det skulde være adskilligt dyrere end under normale Forhold, ansaas det for langt heldigere at give Arbejde end Understøttelse. Men hvor meget er der udrettet af disse Ting? Jeg tror, det er forsvindende lidt. Det er sikkert ganske ubetydeligt, hvad der i disse Aar er fremmet af Arbejder udover det sædvanlige, om det overhovedet er mere, og det omdenskönt alle, Regering, Finansudvalg, hele Rigsdagen, har været enige om, at der burde gøres noget. Er Pengene da i Behold? ligger de i Statskassen? Nej, de er brugt. Den højtærede Indenrigsminister har udgivet over Halvdelen af vore Statsudgifter, og deraf er en meget stor Del udgivet til Arbejdsløshedsunderstøttelse og anden Understøttelse i Stedet for, at de burde have været brugte til Udførelsen af Arbejder. Noget af det, vi trænger haardest til, er at faa fremmet Arbejdsvillien, at faa hjulpet den frem, saa at Arbejderne selv kan skaffe sig det nødvendige ved deres eget Arbejde. Adskillige har talt om det for Samfundet nødvendige i, at vor Produktion bliver større. Ogsaa jeg tror, at de to Ting, som